

erhverv. Det er selvfølgelig baggrunden for, at der er rimelighed i, at et Danmark, som har god vækst i sin økonomi, også kan tillade sig at sige: Okay, i den kommende 3-års-periode vil vi holde vores reelle bloktilskud uforandret. Men det betyder omvendt ikke, at man på nogen måde kan udelukke, at det i en anden situation om tre år eller længere frem, hvor den økonomiske udvikling er mere gunstig i Grønland, igen kan komme på bane at diskutere en nedsættelse af tilskuddet; det tror jeg i øvrigt der er en fælles forståelse af fra dansk og grønlandsk side.

Det var de bemærkninger, jeg ville gøre, og jeg kan med den velvilje, der har været fra alle partier bortset fra Fremskridtspartiet, imødesee, at vi som aftalt kan færdigbehandle denne lovgivning i samme takt, som Grønlands Landsting gør det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der den 10. november 1994 blev nedsat til behandling af lovforslag vedrørende Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 242: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Behandlingen af klager over politipersonalet m.v.).

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 27/4 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

I 1973 blev det besluttet, at kontrollen med undersøgelser af klager over politiet skulle henlægges til særlige lokalnævn. Imidlertid opstod der på ny diskussion om lokalnævnenes arbejde og deres uvildighed, og debatten førte til, at nævnenes sammensætning i 1981 blev ændret, så en advokat fremtidig skulle medvirke ved nævnets behandling af netop klagesager.

På trods af denne ændring forstummede debatten om ordningens rimelighed ikke. Den kritik, som har været fremført gennem årene, er gået på, at politifolk deltager i behandlingen af klager over politiet, men især på, at klagens endelige afgørelse er henlagt til politimesteren.

Som bekendt førte debatten til, at den borgerlige regering i november 1992 nedsatte et udvalg, som efter enkelte ændringer af kommissoriet i foråret 1993 fik til opgave at fremkomme med forslag til ændring af klagesagsbehandlingen. Det lovforslag, der nu ligger på Folketingets bord, bygger på en kombination af de forslag, som udvalget har beskrevet i sin betænkning.

I de overvejelser, vi har gjort os om, hvilket klagesystem der skal indføres, har der for Socialdemokratiet været to helt afgørende elementer, som vi ønsker at lægge til grund.

Det ene er, at klagesystemet af borgerne skal opleves som uvildigt. Det andet er, at et klagesystem skal respektere de tjenestemandes rettigheder, som politiet har på linje med alle andre tjenestemænd.

Det er en kendsgerning, at der ikke mindst i hovedstadsområdet og i de store byer har været megen kritik i forbindelse med det eksisterende system til afgørelse af politiklager. I Socialdemokratiet skal vi ikke tage stilling til, i hvilket omfang denne kritik har været berettiget. Men det er helt afgørende for forholdet mellem befolkning og politi og dermed også for hele samfundet, at klagesystemet af borgerne opfattes som uvildigt og dermed som noget, de kan føle sig trygge ved. Det må i øvrigt i sidste instans også være i politiets interesse.

Vedrørende et særligt efterforskningsorgan deler vi de betænkeligheder, der er kommet frem hos det nedsatte ekspertudvalg, om at lade dommere indgå i et sådant organ, og skulle efterforskningsorganet sammensættes af personer uden for retssystemet, ville det betyde, at politiet skulle behandles helt anderledes end andre tjenestemænd.